

Sygn. akt II K 514/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Brodnicy, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marzanna Wiśniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marzena Sowińska

w obecności Prokuratora /

po rozpoznaniu w dniach 21.12.2016r., 21.02.2017r., 29.03.2017r., 25.04.2017r., 30.08.2017r. 08.11.2017r.

sprawy **K. R.**, s. M. i E. z d. N.,

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 09 września 2016 roku w B. na ul. (...) wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Warszawie – Wola, o sygnaturze VW – 3558/14 zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, obowiązującego od 03 grudnia 2015 roku do 03 grudnia 2016 roku oraz pomimo wydania w dniu 27 listopada 2015 roku decyzji nr (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B przez (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki P. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 244 kk i art. 180a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka:

I/ uznaje oskarżonego K. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 244 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to w myśl art. 11 § 3 kk, na podstawie art. 244 kk, po zastosowaniu art. 37a kk i art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych przyjmując za równowartość jednej stawki kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II/ zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa;

III/ zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. G. kwotę 1.640 (jeden tysiąc sześćset czterdzieści) złotych wraz z należną stawką podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

II K 514/16

„SSR Marzanna Wiśniewska”

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy –Woli w Warszawie z dnia 20 października 2015 r. w sprawie V W 3558 /14 oskarżony K. R. skazany ukarany min. za wykroczenie z art. 87§1 kw na karę grzywny oraz orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku .Wyrok uprawomocnił się w dniu 3.12.2015 r. i z tym dniem zaczął swój bieg zakaz prowadzenia pojazdów.

Ponadto decyzją Prezydenta W. z dnia 25.11.2015 r. nr (...) cofnięto K. R. uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi w zakresie kategorii B.

W dniu 9 września 2016 r. oskarżony pomimo obowiązującego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów wsiadł za kierownicę samochodu marki P. (...) o nr rej. (...). Oskarżony odbierał ten pojazd z parkingu znajdującego się w dyspozycji KPP B., gdyż wcześniej został mu przez Policję zatrzymany. Uznano początkowo, że samochód został skradziony innemu właścicielowi. Ostatecznie sprawa się wyjaśniła i oskarżony mógł pojazd odebrać. Na czynność tę był umówiony z funkcjonariuszem KPP w B., jednakowoż na ustalony termin odbioru policjant się nie stawił, przy czym na ten dzień oskarżony przyjechał z kierowcą, który miał prowadzić pojazd. Telefonicznie powiadomiono oskarżonego o terminie odbioru w dniu następnym, wskazując, że ma to nastąpić konkretnie tego dnia. Oskarżony wówczas nie mógł liczyć na pomoc innej osoby i sam przyjechał po odbiór pojazdu. Chciał przejechać pojazdem na inny parking i wówczas w trakcie jazdy zatrzymał go do kontroli patrol Policji. Okazało się wtedy, że kieruje pojazdem pomimo orzeczonych wobec niego zakazów wynikających z wyroku sądu oraz decyzji Prezydenta W..

/ dowód – wyjaśnienia oskarżonego k.8 , 109-110, zeznania świadka K. M. – k. 118v-119 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powoływane wyżej wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania świadków, a nadto w oparciu o dowody z dokumentów w postaci : odpisu wyroku SR w Warszawie, decyzji Prezydenta W., informacji Urzędu Miasta (...) W..

Oskarżony K. R. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, tj. , że kierował pojazdem pomimo obowiązującego zakazu prowadzenia pojazdów, co prawda podnosił, że nie znał treści wskazanego orzeczenia sądu, jednakowoż okoliczność ta nie pozostaje w żadnej relacji do faktu, że jest to wyrok prawomocny wywołujący określone skutki prawne. Podnosił także, że sytuacja zmusiła go do kierowania pojazdem, tj. konieczność odbioru pojazdu z parkingu Policji.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do tego , że kierował on pojazdem pomimo obowiązującego wobec niego zakazu, gdyż wyjaśnienia te są zgodne z zeznaniami świadka, a także współgrają z dowodami z dokumentów.

Świadek K. M. co do zasady potwierdziła wyjaśnienia oskarżonego w zakresie okoliczności kierowania pojazdem.

Reasumując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że wina oskarżonego w zakresie popełnienia czynu nie budzi wątpliwości. Bezsprzeczne jest mianowicie, że K. R. w dniu 9 września 2016 r. kierował samochodem w B. i, że było to wbrew obowiązującemu zakazowi kierowania pojazdami wynikającemu z wyroku Sądu oraz decyzji Prezydenta W.. Zachowaniem swoim wyczerpał on dyspozycję przepisu art. 244 kk oraz 180 a kk. (w zakresie kwalifikacji odnoszącej się do art. 180a kk dokonano sprostowania wyroku).

W toku postępowania oskarżonego poddano badaniom sądowo-psychiatrycznym. Z opinii biegłych nie wynika, aby istniały jakiegokolwiek wątpliwości co do poczytalności oskarżonego w chwili popełnienia czynu (opinie sądowo-psychiatryczne, dokumentacja lekarska).

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze okoliczność obciążającą w postaci uprzedniej karalności.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął przyznanie się do winy oraz fakt, że oskarżony cierpi na rozpoznane przez biegłych zaburzenia osobowości oraz zaburzenia lękowe (k. 83-84).

Sąd uznał, że kara pozbawienia wolności, która wskazana jest w art.244 kk jako zagrożenie, byłaby zbyt surowa i korzystając z możliwości wskazanej w art. 37a§ kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny. Oskarżony oczywiście nie

powinien wsiadać za kierownicę pojazdu, ale jego zamiarem było jedynie zabezpieczenie pojazdu i pokonał jedynie niewielki odcinek. Oskarżony będzie mógł uiścić grzywnę w orzeczonym w wyroku rozmiarze.

Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do powyższych okoliczności i dlatego Sąd uznał, że spełni ona swój cel w zakresie zapobiegawczo- wychowawczym w stosunku do sprawcy, jak i społecznego jej oddziaływania.

O kosztach orzeczono w oparciu o przepis art. 624§1 kpk uznając, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

Sąd zasądził również dla obrońcy kwotę należną z tytułu obrony udzielonej z urzędu, przy czym, ponieważ postępowanie wszczęto na gruncie obowiązujących poprzednio przepisów ustalających wysokość stawek, kwota została zasądzona według ówczesnie należnych.

Sędzia Sądu Rejonowego

Marzanna Wiśniewska

Z/.

(...)

B. , dnia (...)